

## ευθεία

**ευθεία, η**, ουσ. [θηλ. του επιθ. ευθύς]. **1.** (ενν. γραμμή) η συνεχής κίνηση προς μια κατεύθυνση: «θα προχωρήσεις σ' αυτή την ευθεία και θα βγεις αμέσως στη διεύθυνση που θέλεις». **2.** (ενν. οδός) ο ίσιος δρόμος, που δεν έχει καθόλου στροφές: «λένε πως μόλις βγεις απ' τη Λαμία, πηγαίνοντας για την Αθήνα, υπάρχει μια ευθεία δέκα χιλιομέτρων». **3.** ως επίρρ., ίσια, χωρίς παρεκκλίσεις: «θα προχωρήσεις ευθεία και στα πρώτα φανάρια θα στρίψεις αριστερά».

- τελική ευθεία, **α.** το τελευταίο στάδιο ενέργειας ή δραστηριότητας για την οριστική πραγματοποίηση κάποιου σκοπού: «οι διαπραγματεύσεις των δυο αντιπροσωπειών για την επίτευξη της ειρήνης βρίσκονται στην τελική ευθεία || όπου να 'ναι τελειώνει η δουλειά, γιατί βρίσκεται στην τελική ευθεία». **β.** (για δρόμο ταχύτητας) η τελική απόσταση μετά την τελευταία στροφή, που οδηγεί τους δρομείς στον τερματισμό: «οι δρομείς μετά την τελευταία στροφή μπήκαν στην τελική ευθεία εντείνοντας τις δυνάμεις τους».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας